

Ortodoksinen kirkko MT

Ortodoksien elämässä pyhä on keskeistä. Sen kannattajia löytyy kaikkialta maailmaa, mutta eniten Venäjän ja Vähä-Aasiasta. Venäjällä kasvoi ortodoksisuus 1917 vallankumouksen jälkeen. Suureksi skismaksi kutsuttu tapahtuma jakoi Itä-Roomaa entisestään ja nopeutti jakautumista ortodoksisuuteen idässä ja lännessä katolilaisuuteen. Vuonna 1054 kirkonkiroukset eli pannat langetettiin, jolloin itä ja länsi jakautuivat. Kirkonkiroukset poistettiin 1965. Vuonna 1922 syntyi Venäjän ortodoksinen pakolaiskirkko joka ei kuitenkaan tunnustanut Neuvosto-Venäjällä toiminutta kirkkoa.

Sakramentit eli mysteeriot olivat tärkeä osa ortodoksisuutta, ja sakramenteja oli seitsemän: kaste, pappeus, mirhavoitelu, ehtoollinen, katumus, sairaanvoitelu ja avioliitto.

Ortodoksisuus ei perustu tunnustuksiin vaan keskeistä on käsitys kirkosta oikean uskon ilmaisijana. Ortodoksisuuden jäseneksi tullaan kasteen ja mirhavoitelun avulla. Kasteessa ihminen syntyy uudelleen ja luopuu vanhasta elämästään. Mirhavoitelulla vuodatetaan Pyhä Henki haluttuun jäseneseen. Kaikki sakramentit ovat siis tärkeitä jollakin tapaa ortodoksisen elämää.

Jumalanpalvelukset

Traditiolla on merkittävä asema kirkon liturgisessa elämässä. Kirkon jumalanpalveluselämä koostuu erilaisista sykleistä, joihin kuuluvat päivittäiset, viikoittaiset ja vuosittaiset toimitukset sekä erilaiset jumalanpalvelustyypit. Jumalanpalveluskierron keskeisenä elementtinä on vuorokauden jumalanpalvelusrytmi muun muassa aamu- ja ehtoollispalveluksiin. Tärkein kirkon palveluksista on liturgia eli ehtoollisjumalanpalvelus, joka toimitetaan ainakin sunnuntaisin ja juhlapäivinä; muun muassa luostareissa päivittäin. Jumalanpalveluksissa noudatetaan bysanttilaista perinnettä, jonka juuret voi nähdä juutalaisessa synagogajumalanpalveluksessa. Alla kuvia ortodoksisesta jumalanpalveluksesta

Suomen ortodoksinen kirkko on Suomen toiseksi suurin uskonnollinen yhteisö, johon kuuluu noin 60 000 ihmistä eli 1,1 prosenttia suomalaisista. Kirkko kuuluu nykyisin Konstantinopoli ekumeeniseen patriarkaattiin autonomisena arkkipiispakuntana. Sen arkkipiispa on vuodesta 200 ollut Leo. Kirkkokunnan pääpaikka on Kuopio. Alla on kuvat Suomen ortodoksisesta kirkkokunnasta.

